Ideea compoziției

On Februarie 27, 2016

Aruncă lumină asupra procesului de creație, dezvoltând o mai mare abilitate în perceperea adevărurilor manifestate în viața de zi cu zi.

Ideea aceasta a compoziției legate de timp era mai veche, o știm. Ea fusese însă fertilizată și reanimată cu câteva luni în urmă prin lecturi ale pieselor scriitorului englez J.B. Priestley care născuseră gânduri despre compoziție în timp. Întâi lectura lui Priestley - farmecul finei mobilități a fanteziei lui, apoi mi se rotește obsedant în creier un vers din "Macbeth".

S-a desfăcut legătura timpurilor, asociații din viața curentă, desigur din fondurile rezervelor emoționale acumulate și neîmplinite în Mexic, apoi cele văzute aici, în Uzbekistan... Așa se naște ideea compoziției filmului "Canalul Fergana". Bineînțeles - o repetăm - procesul este mult mai complicat, mai nuanțat, asociațiile mult mai numeroase și referindu-se la toată rezerva culturală și emoțională. Însă detectarea chiar și numai a unor dintre ele aruncă lumină asupra procesului de creație.

Aceste elemente nu sunt evident hotărâtoare, au însă rolul unor stimuli. Chiar Eisenstein o spune în legătură cu piesele lui Priestley, pe care le citise recent și asupra cărora meditase:

*"Ele sunt interesante aici, deoarece probabil au ajutat la defrișarea terenului în jurul temei despre timp tocmai în momentul în care m-am lovit de problema timpului în scenariul despre canalul Fergana. Prea mult au fost gândite și răsgândite lucrurile acestea, mărturisește în altă parte, încât sub influența lui Priestley ele să nu izbucnească. Şi dacă privim cazul Priestley ca pe un exemplu, el ne va lămuri, prin multiplicare și de aici generalizare, încă o cută ascunsă a problemei pe care o urmărim." **

Leadership: Poți să dezvolți un punct de vedere pe o temă de actualitate prin descoperirea rezolvărilor compoziționale despre un factor cheie provenit din sfera experienței personale directe și imediate?

O resursă personală nelimitată a artistului este însăși fondul propriu de gestiune a celor sesizate de-a lungul unei linii șerpuite, conform cercetărilor prin care are loc învățarea unor tehnici de lucru, unor lecții de viață, unor metode noi de folosire a cunoașterii, în încercarea de a surprinde esențialul dincolo de limita vizibilului.

Leadershipul impresionează prin farmecul finei mobilități a fanteziei artistului. Omul creator participă la procesul de redare a realității prin cele văzute și simțite care dau povățuire minții către privirea celor nevăzute.

Prin asimilarea de informații și prin abordarea constructivistă a învățării, în ale căror meniuri găsim veritabili „germeni" pentru obținerea unei estetici a producției și reprezentării, se reflectă totdeauna o nouă temă de abordat, un scenariu de film, care duce la un alt nivel de experiență.

Cele nevăzute rulează de regulă într-un mediu restricționat, dar uneori pot fi întâmpinate cu sufletul și mintea în diverse călătorii în lume, prin contactul cu oamenii de seamă. Oriunde te afli, oriunde te regăsești, oriunde te simți conectat la evenimentele importante, acolo se găsesc întotdeauna „indicii", elemente uneori hotărâtoare cu rolul unor stimuli, care duc la multiplicare și de aici la generalizarea unor rezultate și noțiuni izvorâte dintr-o bază

inductivă largă (prin urmărirea trecerii de la efecte la cauze).

Factorii cheie ai transformărilor care duc la descoperirea rezolvărilor compoziționale despre anumite experiențe prelucrate ulterior în teme și scenarii sunt constatările, asociațiile și comparațiile din viața curentă care stabilesc formatul unor idei și lecții inedite. Ei pot fi reprezentați de constanta „Timp", uneori luând forma unei imagini mentale, alteori dezvaluind o cută ascunsă a unei probleme, etc.

Estetica reprezentării unei noi viziuni provenite din sfera experienței personale directe și imediate, în contrast cu necunoscutul unor lungi călătorii prin universul creației nematerializate, vizează originalitatea improvizației cu care întâmpini o gândire a cărei bogăție poate fi cuprinsă într-un concept inedit redat într-o operă de artă.

Ideea compoziției îi revine omului care știe să se încreadă într-un mereu „nou început", având în administrare bogata rezervă culturală și emoțională colectată în timp. Ai grijă cum te raportezi la cele văzute în locurile pe unde treci, dar mai ales la cele nevăzute, știind că ceea ce se pierde conține de obicei o mare parte dintr-un adevăr care poate propune o nouă perspectivă asupra relației dintre puterea de creație și cunoaștere.

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/ideea-compozitiei.html